

Divadelní fakulta AMU

Katedra autorské tvorby a pedagogiky

Posudek vedoucího diplomové práce BcA. Matouše Adama

Písňová improvizace

Vedoucí práce: doc. Mgr. Ivana Vostárková

Téma písňové improvizace, kterým se ve své diplomové práci Matouš Adam zabývá, přirozeně vyplynulo z jeho tvůrčí praxe. Přesto, že se v dětství nejednou setkal s necitlivým, odsuzujícím hodnocením spontánního zpívání a pohráváním si s ním, se nenechal odradit a vydal se osobitou cestou, která ho postupně dovedla až k originální formě tvorby – k písňové improvizaci.

Ve své diplomové práci popisuje tuto cestu a hledá, nachází a popisuje její jednotlivé fáze, jejich souvislosti i jejich opodstatnění, dospívá i k jejich zákonitostem.

V první části se věnuje vymezování pojmů, které ho na jeho cestě provázejí. Týkají se zejména samotného improvizování a podobných či příbuzných písňových i pěveckých stylů. (Písňová i divadelní improvizace, Hip Hop apod.) Samotné uvědomování a vymezování podobných stylů mu umožnilo zpřehlednit, pojmenovat a vyhmátnout to specifické, týkající se jeho osobitého způsobu písňové improvizace.

Druhá část „Moje cesta“ je popisem začátků a postupného rozvíjení i vymezování vlastního způsobu tvorby, je, jak ji sám M.A. pojmenovává, cestou ke tvaru. Zde popisuje rozmanité způsoby, které ho k němu dovedly – práce s rytmem, s pohybem, s hudební představou, s bohatou imaginací...a jejich vzájemné propojování.

Ve třetí části dospívá k zákonitostem, které z porovnávání různých stylů a jeho osobitého způsobu písňové improvizace odvozuje a dokládá je i citacemi z odborné literatury.

Čtvrtá část se zabývá rolí psychosomatických disciplín, zejména dialogického jednání a práce s hlasem při zkoumání a objevování vlastních možností pro svoji cestu.

V páté části nás provází vlastním procesem tvorby a je popisem – jeho přípravou, zkoušením i průběhem vlastního tvoření.

Šestou kapitolu věnuje M.A. analýze podobného stylu zpěváka Donalda Glovera spolu i s ukázkami jeho textů.

V závěru své práce shrnuje získané poznatky a zkušenosti a dochází k potřebě a chuti zkoumat dál. Ujasňuje si specifickou roli diváka pro svoji tvorbu, propojení s ním a možností hlubšího zážitku díky spontaneitě tvoření, bez kalkulace, bez manipulace sama se sebou i s divákem. M.A. dospívá k podobě vlastního duchovního prožitku.

Pro vypracování diplomové práce shromáždil M.A. dostatek teoretických i praktických podkladů, díky kterým si mohl s odstupem vyjasnit obecnější principy improvizace a porovnávat je se zkušenostmi procesu jedinečné podoby vlastní tvorby. Vzhledem k tomu, že téma písňové improvizace vychází především z jeho osobních zkušeností, ty části práce, spojené s jeho praxí, vznikaly i z potřeby si vyjasnit a uspořádat, zvědomit sám sobě, kde se může dále rozvíjet a naopak, čím vlastnímu růstu může bránit. Zákonitosti, ke kterým dospěl, mu byly další podporou.

M.A. pojal práci zodpovědně a konzultoval ji opakovaně. Konzultace se týkaly spíše třídění, struktury a formulování, vlastního „materiálu“ měl dostatek.

Rezervu vnímám pouze v nedůsledné kontrole diakritiky a formátování práce.

Práce Matouše Adama naplňuje až na drobnější nepřesnosti všechny náležitosti stanovené pro diplomovou práci, a proto ji doporučuji k obhajobě.

Navrhuji hodnocení B.

doc. Mgr. Ivana Vostárková

V Praze dne 6.6.2022

2.